

וְבַהֲהִיא שַׁעֲתָא דְנַפְיָא מְהַאי עֲלָמָא נְטָלִין לִיה וְשִׁאֲבִין לִיה בְּגִיהֶנָּם בְּהִיא אֲתֵר דְדִיִּינִי לֹון לְבָנִי מְסַאָבָא דְסָאִיבו גְרַמִּיִּהוּ וְרוֹחִיִּהוּ, וְלִבְתֵּר אֲתִדְבֵק בְּהוּ. וְאִיהוּ נְזָקָא פְּחָד מְאֻנֹון נְזָקִי דְעֲלָמָא.

אֲמִינָא לֹון בְּנֵי קְרִיבָא דָא לְמַלִּין דְאֻרִיִּיתָא. אָבֵל אֵית לְכוּ אֲתִרְחַקָא

(מגו) מְאֻנֹון סְפָרִין (אלין) בְּגִין דְלָא (דף ק ע"ב) יִסְטִי לְבִיִּיכוּ לְאֵלִין פּוֹלְחָנִין וְלְכֹל אֲנוּן סְטָרִין דְקָאֵמֵר הָכָא דִילְמָא חֶס וְשְׁלוֹם (לא) תְּסַטֹון מְבַתֵּר פּוֹלְחָנָא דְקָדְשָא בְרִיךְ הוּא. דְהָא כֹל סְפָרִים אֵלִין אֲטַעִיִן לֹון לְבָנִי נְשָא, בְּגִין דְבָנִי קָדָם חֲפִימִין הוּוּ, וִירוּתָא דְחֲכָמָתָא דָא יָרְתוּ מְאֻבְרָהֶם דִּיהֵב לְבָנִי פְלִגְשִׁים, דְכִתִּיב, (בראשית כה) וְלְבָנִי הַפְּלִגְשִׁים אֲשֶׁר לְאֻבְרָהֶם נָתַן אֻבְרָהֶם מִתְּנֹות וַיִּשְׁלַחֵם מֵעַל יִצְחָק בְּנוֹ בְּעוֹדָנּוּ חֵי קָדְמָה אֶל אֲרֶץ קְדָם. וְלִבְתֵּר אֲתַמְשְׁכוּ בְּהִיא חֲכָמָה לְכַמָּה סְטָרִין.

אָבֵר זֶרְעָא דִּיצְחָק חוּלְקָא דִיעֻקֵּב לָאו הָכִי, דְכִתִּיב, (בראשית כה) וַיִּתֵּן אֻבְרָהֶם אֵת כָּל אֲשֶׁר לוֹ לִיצְחָק, דָּא חוּלְקָא קִדִּישָא דְמַהִימְנוּתָא דְאֲתִדְבֵק בֵּיה אֻבְרָהֶם, וְנַפְק מַהִיּוּא עֲדָבָא וּמַהִיּוּא סְטָרָא, יַעֲקֹב מַה פְּתִיב בֵּיה (בראשית כח) וְהִנֵּה יִי נֹצֵב עָלָיו. וְכִתִּיב, (ישעיה מא) וְאֲתָה יַעֲקֹב עֲבָדִי וְגו'. בְּגִינֵי כֹף בְּעִי לִיה לְפָר נֶשׁ לְאֲתַמְשְׁכָא בְתֵר קָדְשָא בְרִיךְ הוּא וְלְאֲתִדְבֵקָא בֵּיה תְדִיר דְכִתִּיב, (דברים י) וְבוֹ תִדְבֵק.

תָּא חֲזִי, (תהלים כד) מִי יַעֲלֶה בְהַר יִי וְגו'. וְלִבְתֵּר אֲהַדְר וּפִירֵשׁ נְקִי כְפִים. דְלָא עֲבִיד בִּידוּי טוּפְסָא וְלָא אֲתַתְקַף בְּהוּ בְמָה דְלָא אֲצִטְרִיךְ. וְתוּ דְלָא אֲסַתָּאב בְּהוּ וְלָא סָאִיב בְּהוּ לְגוּפָא כְּאֻנֹון דְמְסַאֲבִין גְרַמִּיִּהוּ בִּידִין

לְגִיהֶנָּם בְּאוּתוּ מְקוּם שְׁדָנִים אֵת בְּנֵי הַטְּמָאָה שְׁטָמָאוּ עֲצָמָם וְרוּחָם, וְאַחַר כֹּף נְדָבֵק בְּהֶם, וְהוּא מְזִיק כְּאֲחַד מְאוּתָם מְזִיקֵי הַעוֹלָם. אֲמַרְתִּי לְהֶם, בְּנֵי, דְכָר זֶה קְרוּב לְדַבְרֵי תוֹרָה, אָבֵל יֵשׁ לְכֶם לְהַתְרַחֵק (מתוך) מְאוּתָם הַסְּפָרִים (הללו) כְּדִי שְׁלָא יִסְטָה לְבַכְּם לְעִבּוּדוֹת הַלְלוּ וְלְכֹל אוּתָם הַצְּדִידִים שְׁאֵמֵר כְּאֵן שְׁמָא חֶס וְשְׁלוֹם (לא) תְּסַטֹון מְאֻחַר עִבּוּדַת הַקְּבָ"ה, שְׁהֲרִי כֹל הַסְּפָרִים הַלְלוּ מְטַעִים אֵת בְּנֵי הָאָדָם, מְשׁוּם שְׁבָנִי קָדָם הִיוּ חֲכָמִים, וִירִשְׁתּוּ הַחֲכָמָה הַזֶּה יִרְשׁוּ מְאֻבְרָהֶם שְׁנַתָּן לְבָנֵי הַפְּלִגְשִׁים, שְׁכָתוּב (בראשית כה) וְלְבָנֵי הַפְּלִגְשִׁים אֲשֶׁר לְאֻבְרָהֶם נָתַן אֻבְרָהֶם מִתְּנֹות וַיִּשְׁלַחֵם מֵעַל יִצְחָק בְּנוֹ בְּעוֹדָנּוּ חֵי קָדְמָה אֶל אֲרֶץ קְדָם. וְאַחַר כֹּף נִמְשְׁכוּ בְּאוּתָהּ חֲכָמָה לְכַמָּה צְדִידִים.

אָבֵר זֶרְעָא יִצְחָק, חֲלָקוּ שֶׁל יַעֲקֹב, לָא כֹף, שְׁכָתוּב (שם) וַיִּתֵּן אֻבְרָהֶם אֵת כָּל אֲשֶׁר לוֹ לִיצְחָק. זֶהוּ חֲלָק הַקָּדוֹשׁ שֶׁל הָאֲמוּנָה שְׁכָה נְדָבֵק אֻבְרָהֶם וַיִּצָא מְאוּתוֹ גּוֹרֵל וּמְאוּתוֹ הַצֵּד. מַה פְּתוּב בְּיַעֲקֹב? (שם כח) וְהִנֵּה ה' נֹצֵב עָלָיו, וְכָתוּב וְאֲתָה יַעֲקֹב עֲבָדִי וְגו'. מְשׁוּם כֹּף צִרִיף הָאָדָם לְהַמְשִׁיף אַחַר הַקְּבָ"ה וְלִהְדָבֵק בּוֹ תְמִיד, שְׁכָתוּב (דברים י) וְבוֹ תִדְבֵק.

בָּא רָאָה, (תהלים כד) מִי יַעֲלֶה בְהַר ה' וְגו'. אַחַר כֹּף חֲזֹר וּפִירֵשׁ, נְקִי כְפִים. שְׁלָא עוֹשֶׂה בְּיָדוֹ צֶלֶם, וְלָא מְחַזִּיק עֲמָהֶם בְּמַה שְׁלָא צִרִיף. וְעוֹד, שְׁלָא נְטָמָא בְּהֶם וְלָא מְטָמָא בְּהֶם אֵת הַגּוּף כְּמוֹ אוּתָם שְׁמִטְמָאִים אֵת עֲצָמָם בִּידִים לְהַטְּמָא, וְזֶה הוּא נְקִי כְפִים וְכֹר לְכַב, כְּמוֹ זֶה שְׁלָא מוֹשִׁיף אֵת לְאֲסַתָּאָבָא, וְדָא הוּא נְקִי

רצונו ולבו לצד האחר אלא להמשך אחר עבודת הקב"ה. אשר לא נשא לשוא נפשו. כתוב נפשו ונקרא נפשי, והרי פרשוה, נפשי - זו נפש דוד, צד האמונה. נפשו - זו נפש האדם ממש. משום שכאשר יצא מן העולם הזה ונפשו תתעלה במעשים שפשרים, על מה שיתקיים בהם ללכת בין כל אותם הקדושים, כמו שנאמר (תהלים קטז) אתה לה' לפני ה' בארצות החיים. ומשום שלא נשא לשוא נפשי, ישא ברכה מאת ה' וגו'.

בא ראה, אחר שנמול אברהם, היה יושב וכואב, והקב"ה שלח אליו שלשה מלאכים בגלוי להקדים לו שלום. ואם תאמר, שהרי בנגלה וכי מי יכול לראות מלאכים, והרי כתוב (שם קד) עשה מלאכיו רוחות וגו'. אלא ודאי שראה אותם שיורדו לארץ כמו בני אדם. ולא יקשה לה זה, שהרי הם ודאי רוחות קדושות, ובשעה שיורדים לעולם, מתלבשים באוירים וביסודות של גלמים, ונראים לבני אדם ממש כמראה דמותם.

ובא וראה, אברהם ראה אותם כמראה בני אדם, ואף על גב שהיה פואב מן המילה, יצא ורץ אחריהם כדי לא לגרע [מה] שהיה עושה מקדם לבן.

אמר רבי שמעון, ודאי שראה אותם כמראה של מלאכים, ממה שכתוב ויאמר אדני, באל"ף דל"ת השכינה היתה באה, ואלו היו עמודים שלה וכסא אליה, משום שהם שלשת הגונים שתחתיה. וראה כעת משום שנמול מה שלא ראה מקדם לזה עד שלא נמול. בתחלה לא היה יודע, אלא שהם

בגין דאתגזר מה דלא היה חמי מקדמת דנא עד לא (דף קא ע"ב) אתגזר,

כפים, ובר לבב, פגיונא דא דלא אמשיף רעותיה ולפיה לסטרא אתרא, אלא לאתמשכא בתר פוילחנא דקדשא בריה הוא. אשר לא נשא לשוא נפשו. נפשו פתיב

נפשי קרי, והא אוקמוה (דף קא ע"א)

נפשי דא נפש דוד סטרא דמהימנותא. נפשו דא נפש דבר נש ממש. בגין דכד יפוק מהאי עלמא. ונפשיה יסתלק בעובדין דכשרין על מה דיתקיים בהו למיהו בין כל אנון קדישין כמה דאת אמר, (תהלים קטז) אתה לה' לפני ה' בארצות החיים. ובגין דלא נשא לשוא נפשי ישא ברכה מאת ה' וגו'.

תא חזי, בתר דאתגזר אברהם הוה יתיב וקאיב, וקדשא בריה הוא שדר לגביה

תלת מלאכין באתגליא לאקדמא ליה שלם. ואי תימא דהא באתגליא. וכי מאן יכיל למחמי מלאכין והא כתיב, (תהלים קד) עושה מלאכיו רוחות וגו'. אלא ודאי חמא לון, דנחתי לארעא כגוונא דבני נשא, ולא יקשה לה האי, דהא ודאי אנון רוחין קדישין, ובשעתא דנחתי לעלמא מתלבשין באוירי וביסודי דגולמין, ואתחזו לבני נשא ממש פחיזו דיוקנא דלהון.

והא חזי, אברהם חמא לון פחיזו בני נשא. ואף על גב דהוה כאיב ממילה נפק ורהט אבתריהו בגין דלא למגרע (מה) דהוה עביד מקדמת דנא.

אמר רבי שמעון ודאי פחיזו דמלאכין חמא לון, ממה דכתיב ויאמר אדני באל"ף דל"ת, שכינתא הוה אתיא, ואלין הוו סמיכין דילה ופרסייא לגבה, בגין דאנון גוונין תלת דתחותא. וחמא השתא

בגין דאתגזר מה דלא היה חמי מקדמת דנא עד לא (דף קא ע"ב) אתגזר,

בְּנֵי אָדָם. אַחַר כֵּן יִדַע שְׂאוֹתָם מִלְאָכִים קְדוֹשִׁים הֵם וּבָאוּ אֵלָיו בְּשִׁלְיחוֹת, בְּשִׁעָה שְׁאֲמְרוּ לוֹ אִי"ה שְׂרָה אֲשֶׁתְּךָ וּבִשְׂרוּ לָנוּ בְּשׂוֹרֵת יִצְחָק.

אֲרִי' - הָאוֹתוֹת נְקוּדוֹת אִי"ו, וְסִימָן אִי"ו רָמַז לְמָה שְׁלֹמֶעֱלָה, רָמַז לְקַב"ה. וַיֹּאמֶר הִנֵּה בָאֵהָל. כְּתוּב כַּאֲן הִנֵּה בָאֵהָל, וְכְתוּב שֵׁם (ישעיה לג) אֵהָל בַּל יִצְעַן וְגו'. בֵּית שְׁנַקוּד אִי"ו, לְמָה כְּתוּב אַחַר כֵּן אִי"ה? אֵלָּא מִשּׁוּם שְׁחִבּוּר שֶׁל זָכָר וּנְקֵבָה כְּאֶחָד סוּד הָאֲמוּנָה. אִזְ אָמַר וַיֹּאמֶר הִנֵּה בָאֵהָל. שֵׁם הוּא הַקָּשֶׁר שֶׁל הַכֹּל וְשֵׁם הוּא נִמְצָא [וַיֹּאמֶר הִנֵּה בָאֵהָל]. אִי"ה וְגו'. וְכִי לֹא יִדְעוּ הַמְּלָאכִים הַעֲלִיּוֹנִים שְׂשֵׁרָה הִנֵּה בָאֵהָל? לְמָה כְּתוּב אִי"ה? אֵלָּא שְׂלֹא יוֹדְעִים בְּעוֹלָם הִנֵּה אֵלָּא מָה שְׁנִמְסָר לָהֶם לְדַעַת.

בֵּית רָאָה, (שמות יב) וְעִבְרָתִי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי ה'. וְכִי כִּמָּה שְׁלִיחִים וּמְלָאכִים יֵשׁ לְקַב"ה? אֵלָּא מִשּׁוּם שֶׁהֵם לֹא הָיוּ יוֹדְעִים בֵּין טֶפֶה שֶׁל כְּבוֹד לְאוֹתָהּ שְׂלֹא שֶׁל כְּבוֹד פְּרֻט לְקַב"ה לְבָדוּ.

כִּמוֹ זֶה (יחזקאל ט) וְהִתְוִיַתְתָּ תּוֹ עַל מִצְחוֹת הָאֲנָשִׁים. וְלְמָה צְרִיכִים? אֵלָּא מִשּׁוּם שֶׁהֵם לֹא יוֹדְעִים אֵלָּא רַק מָה שְׁנִמְסָר לָהֶם לְדַעַת וַיִּדְעוּ, כִּמוֹ כָּל הַדְּבָרִים הַלְלוּ שְׁעֵתִיד הַקַּב"ה לְהִבְיֵא עַל הָעוֹלָם. וְכִי הֵטַעַם? מִשּׁוּם שֶׁהַקַּב"ה מְעַבֵּיר פְּרוּז בְּכָל הַרְקִיעִים בְּאוֹתוֹ דְּכָר שְׁעֵתִיד לְהִבְיֵא עַל הָעוֹלָם.

כַּגֹּן זֶה בְּשִׁעָה שֶׁהִמְשִׁיחִת נִמְצָא בְּעוֹלָם, צְרִיף בֵּן אָדָם לְהִסְתַּתֵּר בְּבֵיתוֹ וְלֹא יִהְיֶה נִרְאָה בְּשׂוּק פְּדִי שְׂלֹא יִשְׁחַת, כִּמוֹ שְׁנִמְסָר (שמות יב) וְאַתֶּם לֹא תִצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד בֶּקֶר. מֵאלוֹ שֶׁיִּכּוֹל לְהִסְתַּתֵּר

וְאַתֶּם לֹא תִצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד

בְּקִדְמִיתָא לָא הוּא יִדַע אֵלָּא דְאַנּוּן בְּנֵי נְשָׂא, וּלְבַתֵּר יִדַע דְאַנּוּן מִלְאָכִין קְדִישִׁין וְאַתּוּ בְּשִׁלְיחוֹתָא לְגַבִּיָּה. בְּשִׁעָתָא דְאֲמְרוּ לִיה אִי"ה שְׂרָה אֲשֶׁתְּךָ וּבִשְׂרוּ לִיה בְּשׂוֹרֵת יִצְחָק. אֲרִי' אַתּוּן נְקוּדוֹת אִי"ו, וְסִימָן אִי"ו, רָמַז לְמָה דְלַעֲלֵא, רָמַז לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא. וַיֹּאמֶר הִנֵּה בָאֵהָל. כְּתִיב הֵכָא הִנֵּה בָאֵהָל וְכְתִיב הֵתָם (ישעיה לג) אֵהָל בַּל יִצְעַן וְגו'. תָּא חֲזִי, כִּי בֵּית דְנִקּוּד אִי"ו אֲמָאי כְּתִיב לְבַתֵּר אִי"ה, אֵלָּא כְּגִין דְחִבּוּרָא דְדְכָר וְנוֹקְבָא כְּחֻדָּא רְזָא דְמַהִימְנוּתָא. כְּדִין אָמַר וַיֹּאמֶר הִנֵּה בָאֵהָל. תַּמָּן הוּא קְשׁוּרָא דְכֹלָא וְתַמָּן אֲשֶׁתְּכַח (וַיֹּאמֶר הִנֵּה בָאֵהָל). אִי"ה וְגו', וְכִי לָא הוּוּ יִדְעִי מִלְאָכִי עַלְאִי דְשְׂרָה הִנֵּה בָאֵהָל, אֲמָאי כְּתִיב אִי"ה. אֵלָּא לָא יִדְעִי בְּהָאי עַלְמָא אֵלָּא מָה דַּאתְמַסֵּר לָהּ לְמַנְדַּע.

תָּא חֲזִי (שמות יב) וְעִבְרָתִי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יי. וְכִי כִּמָּה שְׁלִיחִין וּמְלָאכִין אִית לִיה לְקֻדְשָׁא בְּרִיף הוּא, אֵלָּא כְּגִין דְאַנּוּן לָא יִדְעִי בֵּין טֶפֶה דְבוּכְרָא לְהַהוּא דְלָא בּוּכְרָא בַר קְדֻשָׁא בְּרִיף הוּא בְּלַחֲוֵדוּי.

בְּנוּנָא דָּא (יחזקאל ט) וְהִתְוִיַתְתָּ תּוֹ עַל מִצְחוֹת הָאֲנָשִׁים. וְאַמָּאי צְרִיכִין. אֵלָּא כְּגִין דְאַנּוּן לָא יִדְעִי, אֵלָּא מָה דַּאתְמַסֵּר לוֹן לְמַנְדַּע (דע"י), כְּגִין כָּל אַנּוּן מְלִין דְזַמִּין קְדֻשָׁא בְּרִיף הוּא לְאִיְתָאָה עַל עַלְמָא. וְאַמָּאי טַעְמָא כְּגִין דְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא אַעְבֵּר פְּרוּזָא בְּכִלְהוּ רְקִיעִין בְּהִיא מְלָה דְזַמִּין לְאִיְתָאָה עַל עַלְמָא.

בְּנוּנָא דָּא בְּשִׁעָתָא דְמַחְבְּלָא אֲשֶׁתְּכַח (ד' קב) בְּעַלְמָא בְּעִי בַר נָשׁ לְאַתְפְּסִיא בְּבֵיתִיהּ וְלֹא יִתְחַזִּי בְּשׂוּקָא כְּגִין דְלָא יִתְחַבֵּל, כְּמָה דַּאתְ אָמַר, (שמות יב) וְאַתֶּם לֹא תִצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד

בְּקָר. מְנַיִּיהוּ דִּיכִיל לְאַסְתֵּתְרָא, אִין, אָבֵל מְקַמֵּי קְדָשָׁא בְּרִין הוּא לָא (כ"א יביל) בְּעֵי לְאַסְתֵּתְרָא. מַה כְּתִיב, (ירמיה כג) אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם יי.

מדרש הנעלם

אָמַר רַבִּי חֲזִיא אָמַר רַב אִי הוּינָא מְסַתְּפִלִין בְּפִרְשֵׁתָא דָּא נִסְתַּפֵּל בְּחֻמְתָּא, אִי עֲנִינָא דְנִשְׁמַתָּא הִיא לָאו רִישָׁא סוּפָא וְלָאו סוּפָא רִישָׁא, (דף ק ע"א) וְאִי עֲנִינָא לְפִטְרִית אִינִישׁ מְעַלְמָא הִיא, נִסְתוּר כֹּל פְּרִשְׁתָּא אוּ נִקְיָם פְּרִשְׁתָּא כְּהִיא אוּ כְּהִיא. מַהוּ יוֹקָח נָא מְעַט מִיָּם וְרַחְצוּ רַגְלֵיכֶם וְגו' וְאֶקְחָה פֶת לְחֶם וְגו' וְיִמְהַר אֲבָרְהָם הָאֵהְלָה אֶל שָׂרָה וְגו' וְאֶל הַבְּקָר רִץ אֲבָרְהָם וְגו' וְיִקְחַ חֲמָאָה וְחָלַב וְגו'.

כֵּן, אָבֵל מְלַפְנֵי הַקֶּב"ה לֹא [כ"א יביל] צָרִיף לְהִסְתַּתֵּר. מַה כְּתוּב? (ירמיה כג) אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם ה'.

מדרש הנעלם

אָמַר רַבִּי חֲזִיא אָמַר רַב, אִם הֵינּוּ מְסַתְּפִלִים בְּפִרְשָׁה הַזֹּאת - נִסְתַּפֵּל בְּחֻמְתָּה אִם עֲנִין הַנִּשְׁמָה הִיא אִין רִישָׁה סוּפָה וְאִין סוּפָה רִישָׁה, וְאִם הַעֲנִין לְפִטְרִית הָאֵדָם מִן הָעוֹלָם הִיא, נִסְתַּר אֶת כֹּל הַפְּרִשָׁה אוּ נִעְמִיד אֶת הַפְּרִשָׁה בְּזָה אוּ בְּזָה. מַה זֶה יִקְחַ נָא מְעַט מִיָּם וְרַחְצוּ רַגְלֵיכֶם וְגו', וְאֶקְחָה פֶת לְחֶם וְגו', וְיִמְהַר אֲבָרְהָם הָאֵהְלָה אֶל שָׂרָה וְגו', וְאֶל הַבְּקָר רִץ אֲבָרְהָם וְגו', וְיִקְחַ חֲמָאָה וְחָלַב וְגו'.

בְּשָׁבָא רַב דִּימִי, אָמַר, לֹא מְצָאָה הַנִּשְׁמָה תוֹעֵלַת לְגוּף אֶלְמָלָא מַה שְׂרָמִז בְּכָאן רְמִז הַקְּרַבְנוֹת. בְּטֵלוּ הַקְּרַבְנוֹת - לֹא בְטֵלָה הַתּוֹרָה. זֶה שְׂלֵא מִתְעַסֵּק בְּקְרַבְנוֹת, שְׂיַעֲסֵק בַּתּוֹרָה וְיִוְעִיל לוֹ יוֹתֵר. שְׂאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, כְּשִׁפְרֵשׁ הַקֶּב"ה הַקְּרַבְנוֹת, אָמַר מִשָּׁה: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תִּינַח בְּזִמְן שְׂיִהְיוּ יִשְׂרָאֵל עַל אֲדָמְתָם, כִּינֵן שְׂיִגְלוּ מֵעַל אֲדָמְתָם מַה יַּעֲשׂוּ? אָמַר לוֹ: מִשָּׁה, יַעֲסִקוּ בַּתּוֹרָה, וְאֲנִי מוֹחֵל לָהֶם בְּשִׁבְלָה יוֹתֵר מִכֹּל הַקְּרַבְנוֹת שְׂבַעֲוֹלָם, שְׂנֵאָמַר (ויקרא ז) זֹאת הַתּוֹרָה לְעֹלָה לְמִנְחָה וְגו'. כְּלוּמַר, זֹאת הַתּוֹרָה בְּשִׁבְלֵי עוֹלָה, בְּשִׁבְלֵי מִנְחָה, בְּשִׁבְלֵי חֲטָאֵת, בְּשִׁבְלֵי אֲשָׁם.

אָמַר רַבִּי כְּרוֹסְפָדָאִי, זֶה מִי שְׂמִזְפִּיר בְּפִיו בְּכַתִּי כְּנִסְיוֹת וּבְכַתִּי מְדַרְשׁוֹת עֲנִין הַקְּרַבְנוֹת וְתַקְרַבְתֶּם וּיְכֻנּוּ בְּהֶם, בְּרִית כְּרוּתָה הִיא שְׂאוֹתֶם הַמְּלֹאכִים הַמְּזַפְרִים חֲטָאוּ כְּדִי לְהִרְעוּ לוֹ, שְׂלֵא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ אֶלָּא רַק טוֹב.

וְכִי יוֹכִיחַ? פִּרְשָׁה זֹאת תּוֹכִיחַ! שְׂפִינֵן שְׂאָמַר וְהִנֵּה שְׂלִשָׁה אֲנָשִׁים נֹצְבִים עָלָיו, מַה זֶה עָלָיו? לַעֲזִין

כִּד אֶתָּא רַב דִּימִי אָמַר לֹא מְצָאָה הַנִּשְׁמָה תוֹעֵלַת לְגוּף אֶלְמָלָא מַה שְׂרָמִז בְּכָאן רְמִז הַקְּרַבְנוֹת. בְּטֵלוּ הַקְּרַבְנוֹת לֹא בְטֵלָה הַתּוֹרָה, הִיא דְלֹא אַעֲסֵק בְּקְרַבְנוֹת לַיַעֲסֵק בַּתּוֹרָה וְיִתְהַנִּי לִיהַי תִּיר, דְּאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן כְּשִׁפְרֵשׁ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַקְּרַבְנוֹת אָמַר מִשָּׁה רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם תִּינַח בְּזִמְן שְׂיִהְיוּ יִשְׂרָאֵל עַל אֲדָמְתָם, כִּינֵן שְׂיִגְלוּ מֵעַל אֲדָמְתָם מַה יַּעֲשׂוּ, אָמַר לוֹ מִשָּׁה, יַעֲסִקוּ בַּתּוֹרָה וְאֲנִי מוֹחֵל לָהֶם בְּשִׁבְלָה יוֹתֵר מִכֹּל הַקְּרַבְנוֹת שְׂבַעֲוֹלָם שְׂנֵאָמַר (ויקרא ז) זֹאת הַתּוֹרָה לְעֹלָה לְמִנְחָה וְגו'. כְּלוּמַר זֹאת הַתּוֹרָה בְּשִׁבְלֵי עוֹלָה בְּשִׁבְלֵי מִנְחָה בְּשִׁבְלֵי חֲטָאֵת בְּשִׁבְלֵי אֲשָׁם.

אָמַר רַבִּי כְּרוֹסְפָדָאִי הִיא מֵאן דְּמַדְפֵּר בְּפּוּמִיָּה בְּכַתִּי כְּנִסְיוֹת וּבְכַתִּי מְדַרְשׁוֹת עֲנִינָא דְקְרַבְנָא וְתַקְרַבְתֶּם וּיְכֻנּוּ בְּהוּ, בְּרִית כְּרוּתָה הוּא דְאֲנִין מְלֹאכְנָא דְמַדְפְּרִין חוּבִיָּה לְאַבְרָשָׁא לִיהַי דְלֹא יְכַלִּין לְמַעַבְדַּ לִּיהַי אֶלְמָלָא טִיבוּ.

וּמֵאן יוֹכַח הִיא פְּרִשְׁתָּא יוֹכַח, דְּכִינֵן דְּאָמַר וְהִנֵּה וְכִי יוֹכִיחַ? פִּרְשָׁה זֹאת תּוֹכִיחַ! שְׂפִינֵן שְׂאָמַר וְהִנֵּה שְׂלִשָׁה אֲנָשִׁים נֹצְבִים עָלָיו, מַה זֶה עָלָיו? לַעֲזִין